

studentów WSSP, z 1904 i 1905 (obie w zb. BN). Mąż S. był jednym z „członków współdziałaczy” WSSP i wpłacał regularnie składki na rzecz szkoły.

S. brała udział w drugiej Dorocznej wystawie WSSP w 1906, na której pokazała stojący akt dziewczynki (*Studium*, fot. Tyg. il., 1906 nr 35, s. 675; Świat, 1906 nr 26, s. 6), „silnie ujęty” i noszący znamiona wpływu Dunikowskiego. W notatkach Émile’a Antoine’a Bourdelle’a sporządzonych po zwiedzeniu tej wystawy, zawierających entuzjastyczne oceny prac kilkorga uczniów, znalazł się passus: „Antonina Sinicyzna – postać dziecka opartego o skałę, naturalnej wielkości. Prawdziwe dzieło sztuki” (za: Melbechowska-Luty).

Zapewne niedługo po 1905 małżonkowie wyjechali z Warszawy, prawdopodobnie w związku z wstąpieniem Dmitrija Sinicyzna do Profesorskiego Związku Akademickiego, popierającego dążenia młodzieży do polonizacji UW. Przybyli do Moskwy, gdzie S. założyła prywatną szkołę rzeźby. Edukację artyst. rozpoczęła pod jej kierunkiem w 1911 m.in. Wiera Muchina, późniejsza sławna rzeźbiarka, autorka *Robotnika i kołchoźnicy*, która w autobiografii (1943) napisała, że S. była „fanatycznie oddana rzeźbiarstwu”. Dzięki jej wspomnieniom znane jest nazwisko jeszcze jednej uczennicy S., Sofii Rozental.

Tyg. il., 1906 nr 35, s. 681 (Janetto). – *Spraw. z dotychczasowej działalności Warsz. SSP za czas od marca r. 1904 do czerwca r. 1907*, W. [1907], s. 45 i s. 33 (dot. męża S.). – Мухина В. [Muchina W.], *Литературно-критическое и художественное наследие*, Москва 1960, t. 1, s. 7. – Piwocki, ASP Warszawa. – Воронова О. [Woronowa O.], *Вера Игнатьевна Мухина*, Москва 1976. – Siedlecka J., *Mikołaj Konstanty Čiurlionis 1875-1911. Preludium warsz.*, W. 1996. – Melbechowska-Luty A., *Kreator. Rzeźbiarskie dzieło Xawerego Dunikowskiego*, W. 2012.

U. Makowska
J. Biriulow

Sinnknecht (Singknecht, Syngknecht) **Christoph** (Christof), malarz, zm. 1630 Królewiec. Wg Naglera tożsamy z Georgiem Sinnknechtem, autorem alegorycznych obrazów zamówionych do królewieckiego Ratusza i Giełdy, który działał w Królewcu ok. 1630. Ostatnie badania Janusza Pałubickiego wskazują, że było 2 malarzy o tym nazwisku, Georg i Christoph. Nie wiadomo, któ-

remu z nich należy przypisać obrazy z królewieckich instytucji publicznych.

Nagler G.K., *Neues allgemeines Künstler-Lexikon*, Leipzig 1835-1852, t. 16. – Pałubicki J., *Artyści i rzemieślnicy artyst. Gdańska, Prus Królewskich oraz Warmii epoki nowożytnej. Skorowidz kwerendalny*, Gd. 2019.

M. Mielnik

Sinnknecht (Singknecht, Syngknecht) **Georg**, malarz, pochodzenia holenderskiego; działał w Królewcu w l. 1624-50. Wg Naglera tożsamy z Christophem Sinnknechtem, autorem alegorycznych obrazów zamówionych do królewieckiego Ratusza i Giełdy, który działał w Królewcu ok. 1630. Ostatnie badania Janusza Pałubickiego wskazują, że było 2 malarzy o tym nazwisku, Georg i Christoph. Trudno stwierdzić, któremu z nich należy przypisać obrazy z królewieckich instytucji publicznych.

Nagler G.K., *Neues allgemeines Künstler-Lexikon*, t. 16, München 1846. – Pałubicki J., *Artyści i rzemieślnicy artyst. Gdańska, Prus Królewskich oraz Warmii epoki nowożytnej. Skorowidz kwerendalny*, Gd. 2019.

M. Mielnik

Sinowi, malarz w Dzierzgoniu k. Sztumu, nieznanego imienia, wym. w księgach adresowych w 1858.

Pałubicki J., *Artyści i rzemieślnicy artyst. Gdańska, Prus Królewskich oraz Warmii epoki nowożytnej. Skorowidz kwerendalny*, Gd. 2019.

M. Mielnik

Sinsler Franciszek Ksawery (Franz Xaver), rzeźbiarz, malarz i rysownik, inżynier wynalazca, muzyk, ur. 1810 Friedeck na Śląsku (obecnie Frydek, cz. miasta Frydek-Mistek, Czechy), ojciec Alfreda (ur. 1850, mieszkającego razem z resztą rodziny we Lwowie co najmniej do 1865). Studiował w szkole morskiej w Trieście oraz w Niemczech. Był sławny w l. 30-40. XIX w. jako autor serii rzeźbionych w drewnie modeli najsławniejszych budowli świata, wykonanych wg studiów zrobionych podczas podróży. W 1843 pracował jako inżynier mechanik Galicyjskiego Tow. Muzycznego